

תת"ע 1614/10/19 - מדינת ישראל נגד פנחס לזרוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1614-10-19 מדינת ישראל נ' פנחס לזרוביץ
לפני כבוד השופט שרת קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז ביטון
המאשימה
נגד
פנחס לזרוביץ
הנאשם

הכרעת דין

בנוגע להאשם נרשמה, ביום 31.5.19, הودעת תשלום קנס בגין אי ציות לTIMER 815 (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המ מייחס לו וטען: "אני נהוג מזה 46 שנה ומדובר לא היה לי פסילה.
ענין העבירה - אני לא ביצעת את העבירה. אם הוא אשתי במשהו שיוכחו".

ביום 25.12.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטרעם המאשימה, העיד סמ"ר איתי פרץ, עורך הדוח והוגש הדוח, שסומן ת/1 וועותק סרטון מצילמת גוף, שסומן ת/2. מטרעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

על גראסת המאשימה, ביום 31.5.19, בסמוך לשעה 16:02, נdag הנאשם בקטנווע בתל אביב, ברחוב לה גורדיה, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב הגיבור האלמוני, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא נסע משמאלי לכלי הרכב ועל גבי TIMER 815, המסומן במקום.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אתה צודק אבל לא סיכנתי אף אחד" וכן, תועד המפגש ביניהם ב-ת/2, כמפורט בעמוד 4 לפרטוקול, שורות 7-2.

עמוד 1

בחקירה הנגדית, מסר העד כי הבחן בעבירה ואם לא, לא היה רושם לנאשם דו"ח. עוד הסביר העד, כי מצלמת הגוף לא נועדה לטעד עבירות, אלא מפגש שוטר-אזורת.

העד נשאל לגבי שדה הרניה שלו והשיב, כי ממוקם עמידתו, על המדרכה הדром מזרחת, כשפניו למערב, הבחן בטור של כלי רכב ובנאותם מגיע בנסיעה על גבי תמרור 815.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך נסע ליד התמרור ולא עליו והשוטר לא יכול היה להבחן בו, כי כלי הרכב הסתרו אותו.

בחקירה הנגדית, טען הנאשם כי אכן, נסע משמאלי לכלי הרכב, אך מימין לתמרור, ברוח של חצי מטר שנותר. הנאשם אישר כי ביקש מהעד שיוטר לו, אך טען כי לא הכחיש ולא אישר את דבר ביצוע העבירה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיתי שהוגשו מטעם ושמעת' עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהניסיוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך תיאור התיקות לכל רכיבה ולעובדות הרלוונטיות לאיושם. העד ציין את מקום עמידתו, תיאר את נתבי הנסעה במקומות, את התמרור שבנדון ואת אופן נהיגת הנאשם ושרר על קשר עין רצוף עמו, עד לעצרתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושםאמין. ב-ת/2, כמפורט בפרוטוקול, ניתן לראות ולשמע את הנאשם, כאשר עוצר אותו העד ורק מבקש את רישויונו, כשהוא אומר באופן ספונטני: "**עליתי על הקו?**" דהיינו, עוד לפני שהעד הסביר לנאים מדו"ע עצר אותו, ידע הנאשם עצמו, כי עבר עבירה.

4. אישור נוסף לכך, ניתן למצוא בתגובהו של הנאשם - "**אתה צודק, אבל לא סיכנתי אף אחד.**"

מайдך, בבית המשפט, הציג הנאשם גרסה לפיה, הצליח לתמן, במרווח של חצי מטר, בין כלי רכב לתמרור שבנדון וזאת לאורך כברת דרך, אך גרסה זו, לא הייתה משכנעת כלל ועיקר.

5. **בע"פ 4004/98 רשבסקי נגד מדינת ישראל**, חזר כבוד הש' מודרך, על עמדתו, כי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר.... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפניהם יש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה..... אין לראות את השוטר כצד אינטנסטיבי, שעמדתו עלולה להיות מושפעת מאינטנס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא הצד מעוניין והוא עשוי באורח תחת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכירה ולהצדיקה בעינויו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עובודה. הנהג, גם הנהג המזקיע, אינם עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישיית והוא עיקר בעינוי, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות ורכיב תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינם מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוחתח נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדיו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחר... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות ייחוד הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הnelly קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמשמעותו בכתב האישום שבנדן.

זכות ערעור כחוך.

ניתנה היום, כ"ט בטבת תש"פ, 26 נואר 2020, במעמד הצדדים